

[Birgith Mogensen]

Tilskud til kiropraktisk behandling har stort set virket tilfredsstillende, men i visse patienttilfælde er 5 behandlinger i underkanten af det helbredelsesnødvendige. Muligvis burde der i disse tilfælde kunne dispenseres, sådan at det tilskudsberettigede antal behandlinger hæves eventuelt til 8 eller 10.

Men alt i alt kan CD tilslutte sig lovforslaget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Allerførst vil jeg godt komme med nogle lidt halvsure kommentarer over, at lovforslaget omhandler tre meget forskellige ting, så vidt forskellige som støtte til kiropraktorhjælp, tolkebistand og begravelseshjælp. Jeg synes, det er en uvane, at man blander så mange ting sammen i det samme lovforslag, og det er ikke første gang; det er faktisk sket temmelig mange gange inden for socialområdet.

Med hensyn til kiropraktorhjelpen kan vi godt støtte, at den nuværende ordning forlænges, men samtidig vil jeg sige, at jeg synes ikke, den nuværende ordning er ideel.

Med hensyn til den fysiurgiske behandling, som der er tale om, er det sådan, at for en lang række mennesker vil det være tilstrækkeligt med 5 behandlinger, men for en lang række mennesker, som er nedslidt – og det vil mange gange være folk, der er nedslidt af dårligt arbejde og dårligt arbejdsmiljø, og folk, der i forvejen er hårdt belastet – er det simpelt hen ikke nok med 5 behandlinger for at få et ordentligt resultat ud af det.

Samtidig vil jeg sige, at det er jo stadig væk relativt dyrt at gå til kiropraktor, og det ligger i hvert tilfælde et godt stykke fra det, vi ellers betragter som rimeligt, nemlig en gratis sundhedstjeneste.

Med hensyn til spørgsmålet om tolkebistand betragter jeg det afgjort som et fremskridt, at man nu kommer med et forslag om, at man skal kunne få refunderet udgifterne til tolkebistand ved lægebehandling over sygesikringen. Det er jo sådan – og det er også fremhævet i bemærkningerne – at man i meget stor udstrækning for tiden benytter sig af familiemedlemmer, enten mand eller – men det er sjældent – kone eller børn, som tolker, når der er brug for det, og det har vist sig i praksis, at det er meget dårligt i

langt de fleste tilfælde. Derfor er det selvfølgelig en fordel, at man kan få refunderet de udgifter, men har til tolkebistanden.

Selv om der i forslaget står, at dette udelukkende drejer sig om den økonomiske støtte og ikke om problemerne med at fremskaffe tolke, vil jeg dog alligevel godt knytte et par kommentarer hertil, for et af problemerne er jo netop, at det er vanskeligt at få tolke nok, og det er også vanskeligt at få velkvalificerede tolke. Det skyldes, at den tolkeuddannelse, der findes i øjeblikket, stort set er en lingvistisk uddannelse, som ikke lægger vægt på, at man samtidig får en uddannelse inden for de samfundsmæssige områder, man kommer til at varetage, i dette tilfælde f. eks. inden for sundhedsområdet. Man får gennem sin uddannelse ikke noget kendskab til sundhedsområdet. Som det er nu, får man næsten udelukkende et sprogkendskab og er på en måde handicappet over for de problemer, man bliver stillet over for, når man skal tolke for en patient, der er syg.

Samtidig er langt de fleste tolke ansat som freelancetolke eller på meget dårlige vilkår. Det er vanskeligt at få de gode tolke, fordi der simpelt hen ikke er ret mange, der kan løbe an på at kunne leve af at være tolk, fordi man aldrig ved, hvor mange timers tolketjeneste man kan få i løbet af en uge, og derfor mener jeg, at forudsætningerne for, at denne forsøgsordning virkelig skal kunne blive god, er at man også sætter ind over for selve uddannelsen af tolkene og deres ansættelsesforhold. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi er modstandere af, at man laver en forsøgsordning; det er betydelig bedre end ikke at have noget som helst.

Endelig vil jeg sige til sidst, at vi er modstandere af, at man fastfryser begravelseshjelpen, og jeg vil da også sige, at der bliver formodentlig også nogle problemer med at få det store provenu, man havde regnet med, fordi mange selvfølgelig vil søge over bistandsloven om ekstra hjælp.

Inge Krogh (KrF):

Angående fortsættelse af ordningen med kiropraktorer står der, at sundhedsstyrelsen ikke har fået klager af alvorligere karakter. Men det kunne da egentlig være interessant at vide, hvilke klager der er kommet. Jeg selv er ikke særlig begejstret for kiropraktorbe-